

‘In elke relatie word ik iemand anders’

JAMAL OUARIACHI

SCHRIJVER MET MENINGEN ÉN EEN GROTE MOND

Bij de grap die liefde heet, levert Saint Amour in februari traditiegetrouw de krachtigste punchline. De Behoud de Begeerte-karavaan rijdt dit jaar onder de banier ‘Funny Valentine’, en biedt u vanaf 12 februari – op een plankenvloer in de wijde omgeving – wellustige voordrachten van onder meer Maarten Inghels, Aleksandr Skorobogatov, Pedro Elias en Stella Bergsma. Hitsigmakende muziek is er van Los Speedy Bobs, het samenwerkingsverband van Gregory Frateur, Roy Aernouts en Tom Pintens.

De lijn der verwachtingen knoopt evenwel de vrolijkste strik rond Jamal Ouariachi, die u zwierig zal onderhouden over de krankzinnigste neveneffecten van de minne. Wij zwingelen hier alvast het voorspel aan.

Frederick Vandromme / Foto's Diego Franssens

De Amsterdammer Ouariachi schiet, zowel in als naast zijn romans, met scherp. In zijn voor de Gouden Boekenuil genomineerde ‘Vertedering’ wordt het liefdesdialekt getolkt met de vuisten, ‘25’ is een adembenemende geilroman, en het recente ‘Een honger’ knoopt verhaallijnen over ontwikkelingshulp, pedofilie en *lost love* aan elkaar. Ouariachi – grootste gemeene deler van een Nederlandse moeder en een Marokkaanse vader, ‘een oer-Hollands multicultigezin’ – heeft thuis ook een diploma psychologie aan de muur hangen, en is dus prima geplaatst om uitleg te verschaffen bij zijn chronisch verknipte verbeelding.

HUMO Je treedt vaak op, in nogal uiteenlopende omstandigheden. Het leven van een schrijver is minder romantisch dan de lezer soms denkt, maar je maakt vast al eens iets mee. Wanneer had je voor het laatst het gevoel dat je in een stripverhaal was beland?

Jamal Ouariachi «Bij mijn pu-

blieke interview met **Salman Rushdie**, afgelopen november op het Crossing Border Festival in Den Haag. Het is een schrijver die ik al heel lang lees, en dáárvoor was ik als 9-jarige al onder de indruk van de hele rond zijn ‘Duivelsverzen’: ‘Jezus, dus dit kan een boek allemaal aanrichten?’

»Het interview was een paar dagen na de aanslagen in Parijs, en de beveiliging in Den Haag was extreem. Rushdie was daar kwaad om: hij wil te allen prijze weer een normaal leven. Zelfs het voedsel werd gecontroleerd door de security; dat vertelde men ons natuurlijk net voordat we backstage iets zouden eten met mensen van de uitgeverij en de organisatie. De rare paradox van de veiligheid: pas op dat moment begon ik me zorgen te maken. Ik nam een hap van een eitje. Het smaakte raar. Ik heb het restant toen toch maar naar de rand van mijn bord geschoven.»

HUMO Tijdens je interview met Rushdie is je in het publiek aanwezige moeder onwel geworden.